

Ἡ ἀσχημοτάτη κυρία Β. . . δὲν εὐρίσκει, ὡς φυσικὸν, καμυϊάν γυναικίαν ὠραίαν.

Προχθὲς εἰσέρχεται εἰς τινὰ αἰθούσαν, ὅπου ἡ Β. . . ἦτο πρὸς ἐπίσκεψιν, νέα γυνὴ ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ θαυμασίας καλλονῆς.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ οἰκοδέσποινα κύψασα εἰς τὸ οὖς τῆς κυρίας Β. . . τὴν ἐρωτᾷ·

— Καὶ αὐτὴ πῶς σὰς φαίνεται;

Ἡ κ. Β. . . ἀποστομωθεῖσα ἐπὶ στιγμὴν, ἀπαντᾷ ἀμέσως·

— Αὐτὴ; ὦ, εἰς εἴκοσι χρόνια θὰ εἶνε ἀνυπόφορη!

*
**

Ὁ νέος Π. μὲ τὸ βελάντιον ἐντελῶς κενὸν, ἐνεκα τῶν ἀσωτιῶν του, παρουσιάζεται πρὸς τινὰ θεῖόν του ἀσθενοῦντα.

Τὸν εὐρίσκει εἰς τὴν ἐσχάτην του ὥραν, τοῦτο ὅμως δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ ρήματα.

Ὁ θεῖος ἀγανακτῶν, τὸν καταρᾷται.

— Ἀλλὰ σκέψου, καλέ μου θεῖε, τῷ λέγει ὁ Π., ὅτι δὲν θὰ ἔχω οὔτε νὰ ἀγοράσω κἂν πένθημα ἐνδύματα ὅταν θὰ ἀποθάνῃς.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὁ βασιλεὺς ἐκλέγεται οὐχὶ ἵνα φροντίξῃ μόνον περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἵνα καὶ οἱ ἐκλέξαντες εὐτυχῶσι δι' αὐτόν. (Ξενοφῶν).

* * * Ἡ ἀλήθεια εἶνε λίθος πολύτιμος κεκρυμμένος εἰς τὰς βαθεῖας ἀβύσσους.

* * * Ξηραίνων τις ἐν μόνον δάκρυ καθίσταται ἄξιος ἐντιμοτέρας δόξης ἢ διαχέων ποταμοῦς αἱμάτων.

* * * Ἡ καρδιά εἶνε ὡς τὸ στερέωμα, ἐν μέρους τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὡς αὐτὸ μεταβάλλεται νύκτα καὶ ἡμέραν.

* * * Ἡ καλαισθησία εἶνε σήμερον τὸ θερμόμετρον, δι' οὗ ταξινομοῦνται πάντες οἱ χαρακτῆρες.

* * * Ἡ λίαν εὐαίσθητος καρδιά ἔχει ἀνάγκην μαθημάτων τινῶν, ἵνα μὴ ῥίπτῃ ὅλον τὸν ὠκεανὸν τῶν αἰσθημάτων αὐτῆς ἐντὸς κοσκίνου. (Βύρων).

* * * Οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἐέλωσι νὰ βεβαιώσωσι τινὰ περὶ τινος πράγματος, ἐπικαλοῦνται μῆτρυν τὸν Θεόν, διότι δὲν φοβοῦνται μὴ διαψεύσῃ αὐτοὺς ποτέ. (Βασίλισσα τῆς Ρουμανίας).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἔρευνα ἀνεκάλυψεν, ὡς γνωστὸν, πολυάριθμον καὶ ποικιλόμορφον κόσμον ἐκ ζωϊκῶν ὀργανισμῶν ἀοράτων τῷ ἀόπλῳ ὀφθαλμῷ· ἡδὴ δὲ ἐπιδιώκει αὐτὴ διηνεκῶς τὴν περιγραφὴν, κατάταξιν καὶ σπουδὴν τῶν ἀξιοπεριέργων τούτων μικροὀργανισμῶν. Ὁ Κολόμβος τοῦ ἀξιοθαυμάστου τούτου μικροκόσμου εἶνε ὁ τὸ μικροσκόπιον ἐπινοήσας Leeuwenhoek, ὁ δὲ τὴν ἔρευναν τούτου κυρίως ἀναλαβὼν εἶνε ὁ

Ekrenberg, ὅστις ἀπὸ τὸ 1829 ἀφισώθη ὅλος εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ μικροῦ μὲν κατὰ τὰς διαστάσεις, μεγίστου ὅμως κατὰ τὴν ποικιλίαν καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ αἰνιγματώδους τούτου κόσμου. Τὸ μᾶλλον ἐκπλήττον ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν μικροσκοπικῶν τοῦ μικροκόσμου ὀργανισμῶν εἶνε ὁ πολλαπλασιασμὸς αὐτῶν, ὅστις φθάνει ἐνίοτε εἰς μυθώδη ποσά. Οὕτω λ.χ. εἰς κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου ἀναπτυσσόμενος τοιοῦτος ὀργανισμὸς, ὁ καὶ μύκης τοῦ ἀφροζύθου ἐπικαλούμενος, ζυγίζει 0,000,000,25 χιλιοστὰ τοῦ γραμμαρίου, ἤτοι 40 ἑκατομμύρια τοιούτων μικρῶν ἰσοσταθμίζουσι πρὸς 1 χιλιόγραμ. (=312 δράμια)· ὁ μύκης οὗτος δι' ἀφθόνου τροφῆς καὶ εὐνοϊκῆς θερμοκρασίας, ἅτινα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου ὑπὸ τῶν ἐργασιαρχῶν ἐπιδιώκονται, δύναται νὰ παράσχῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν τὸ ἀπίστευτον ποσὸν τῶν 100 στατήρων τοιούτων μικρῶν. Εἰς τὴν καταπληκτικὴν δὲ ταύτην παραγωγὴν οἱ ἐξ ἑνὸς μύκητος κατὰ τὸ διάστημα μιᾶς ὥρας παραγόμενοι ἀπόγονοι συμποσοῦνται εἰς πεντήκοντα χιλιάδας. Καταπληκτικὴ ὄντως πολυτοκία!!!

Τὴν ἀκόλουθον στατιστικὴν εὐρίσκουμεν ἐν εὐρωπαϊκῇ ἐφημερίδι· Ἐν Παρισίοις ὑπάρχουσιν οἱ περισσότεροι κομμωταὶ καὶ οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι τῶν γραμμῶν· οἱ περισσότεροι ῥάπτται καὶ φωτογράφοι, οἱ περισσότεροι πλακουντοποιοὶ, ῥάπτρια γυναικείων ἐνδυμάτων καὶ δικηγόροι.

Ἐν Λονδίῳ ὅμως σχετικῶς πρὸς τὰς ἄλλας πρωτεύουσας ὑπάρχουσιν οἱ περισσότεροι ἀμαξηλάται, μηχανικοὶ, ἐκδόται, βιβλιοπῶλαι καὶ μάγειροι.

Τοιογλύφοι καὶ ἐρασταὶ εἰκόνων οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ὑπάρχουσι πολυαριθμότεροι τῶν ἐν Ἀμστερδαμ.

Ἡ Πετρούπολις ἔχει τὰ περισσότερα ἔκκληθρα. Εἰς δὲ τὰς Βρυξέλλας εὐρίσκει τις τοὺς περισσότερους καπνιστὰς· εἰς Νεάπολιν τοὺς περισσότερους ἀχθοφόρους καὶ δηγούς· εἰς Μαδρίτην τοὺς πλείονας κεχηναίους, εἰς Βερολίνον τοὺς πλείονας ζυθοπότας, εἰς Φλωρεντίαν τὰς περισσότερας ἀνοπωλίδας, εἰς Δουβλίνον τοὺς περισσότερους κλέπτας, εἰς Γενεύην τοὺς περισσότερους ὠρολογοποιούς· εἰς Λισαβῶνα τοὺς περισσότερους θυρωροὺς, εἰς Ῥώμην τοὺς περισσότερους ἐπαίτας καὶ τὰς πλείονας ὠραίας γυναῖκας, εἰς Νέαν Ὑόρκην τοὺς περισσότερους μηχανικούς.

Οὐδαμῖα πόλις καταναλίσκει κρέας καὶ γαιώμηλα περισσότερα τοῦ Λονδίνου, περισσότερον ὕδωρ ἢ ἡ Στοκχόλμη, πλείονα ὄστρακα ἢ ἡ Νέα Ὑόρκη, πλείονα σιγαρέττα ἢ ἡ Μαδρίτη, περισσότερον ἀψίνθιον ἢ οἱ Παρίσιοι.

Ἀλλ' ἐν Ἀθήναις; Ἐν Ἀθήναις ὑπάρχουν οἱ περισσότεροι ὑποψήφιοι ὑπουργοὶ καὶ καταναλίσκονται οἱ περισσότεροι. . . . λόγοι.

«Ο Ἀλέξανδρος Δυμάς ἐδίδε ποτε γεῦμα ἐν τῇ μεγαλοπρεπεστάτῃ αὐτοῦ ἐπαύλει Μοντε-χριστώ, ἐν ἔτει. . . ὅτε ὁ Δυμάς εἶχεν ἐπαυλίας καὶ ἐδίδε γεύματα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Καὶ τὴν φορὰν ταύτην πολλοὶ ἦσαν οἱ προσκεκλημένοι, ὀλίγος ὅμως ὁ οἶνος, διάλου μάλιστα ὅθεν ὁ ξενίζων, σταφύλις πρὸς τὸν ὑπηρετὴν του, εἶπεν αὐτῷ: «Ὅλα καλά, Πέτρε! ποτήριον διὰ τὸν καμπανίτην βλέπω, ἀλλ' ὁ καμπανίτης ποῦ εἶνε;» — «Ἐτελείωσεν, αὐθέντα, δὲν ὑπάρχει ἄλλος εἰς τὴν ἀποθήκην». — «Ἔπαγε τότε νὰ προμηθευθῆς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Ἐρρόικου τοῦ Δ'» — «Ἀμέσως, ἀπάντησεν ὁ Πέτρος, ἀλλὰ. . . καὶ πλησιάζεις πρὸς τὸν κύριόν του, ἐπιθύρῃσεν ἀπαισίους τινάς λέξεις. . . πίστωσιν. . . λογαριασμὸν. . . μετρητά. . .» — «Ὁ Ἐρρόικός σου ὁ Δ' εἶνε ἀνόητος!, εἶπε μὲ θυμὸν ὁ Δυμάς, ἀλλὰ. . . ὅσοι του αὐτὰ τὰ τριάκοντα φράγκα καὶ φέρε τρεῖς φιάλας».

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ αὐτὴ σκηνή: τέσσαρες φιάλαι, τεσσαράκοντα φράγκα. Καὶ ἄλλην πάλιν φορὰν, εἴκοσι φράγκα δύο φιάλαι. Καὶ πάντοτε καὶ αἰώνως τὸ αὐτὸ, μέχρις οὗ ἔκρουσε τὴν θύραν τοῦ Δυμά, κομίζων τῆς Καμπανίας τὸ ἀφρώδες νέκταρ, ὁ τῶν οἴνων προμηθευτής, ὅστις οὐδέποτε ἐδίδεν αἰτίαν νὰ τῷ εἰπῶσι: τί ἔγινες; ἐχάθης! — «Καλῶς ἦλθες, εἶπεν αὐτῷ ὁ Δυμάς, ἂν ὁ καμπανίτης σου δημοιάζει τὸν περιστερὸν, κρατῶ διὰ λογαριασμὸν μου δώδεκα δωδεκάδας». Ἀφ' οὗ ὁ οἶνος ἐδοκιμάσθη, παρεδόθη καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὸ ὑπόγειον, ὁ προμηθευτής ἐπανέρχεται ἐκ ἑσθῆν ὅλος χαρὰ, λέγων:

— «Κύριε Δυμά! ἔτι μάλλον σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀγοράν, καθ' ὅσον ἠδύνασθε νὰ περιμεινῆτε ἀκόμη ὀλίγον ἢ προμηθεύσατε δὲν ἐξηντλήθη ὅλοσχερῶς». — «Καὶ πῶς! . . .» — Βεβαίως, ἐμέτρησα ἐκεῖ κάτω ὡς. . . ἑκατὸν πενήκοντα ἢ διακοσίας φιάλας καμπανίτου». — Ἀλήθεια! . . . ἂ! τὸν ἄθλιον! τὸν κακοῖη! ἐπόλει λοιπὸν τὸν οἶνόν μου εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον! . . . Πέτρε! Πέτρε! εἶσαι κλέπτης, ληστής, φύγε, σὲ ἀποβάλλω!»

Ὁ ὑπηρετὴς ἐξέρχεται.

Ὁ Δυμάς τὸν ἀνακαλεῖ:

— «Ἐλα ἐδῶ. Σὲ ἀπέβλασα ὡς κλέπτην, ἀλλὰ σὲ κρατῶ ὡς ἱκανὸν ὑπηρετὴν. Τὸ ἤξεύρεις, κατηραμένε, ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω χωρὶς σέ; ἀλλὰ, κακοῦργε, ὁσάκις μοῦ πωλεῖς τὸν οἶνόν μου, κάμνε μου τοῦλάχιστον πίστωσιν».

Ἐν Γαλλίᾳ ἀπεβίωσε πρό τινος ὁ κόμης Gramont, ἀνήκων εἰς ἀριστοκρατικώτατον οἶκον, πρότυπον ἱπποτικότητος καὶ ἀνδρείας. Περὶ αὐτοῦ γαλλικὴ τις ἐφημερὶς διηγεῖται τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον.

Κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1870 ὁ κόμης Gramont, συνταγματάρχης ὢν ἐνὸς τῶν συνταγμάτων τοῦ πεζικοῦ, μετέσχε τῆς σοβαρᾶς μάχης τῆς ἐν Reichshoffen συγκροτηθείσης.

Γενναῖος ὡς λέων διέπραξεν ἀνωφελῶς θαύματα ἀνδρείας.

Αἰφνης δροῦζιον ἀναρπάξει τὸν ἕνα τῶν βραχιόνων αὐτοῦ.

— «ὦ! ὦ! ἀναφωνεῖ ὁ κόμης ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ὑπασπιστὴν του ἔντρομον προστρέχοντα εἰς βοήθειάν του, πῆγαινε νὰ πάρῃς τὰ δακτυλίδιά μου ἀπὸ τὸ χεῖρι, καὶ φέρετέ τα γρήγορα! εἶνε οικογενειακὰ κειμήλια, καὶ δὲν θέλω νὰ τὰ χάσω!»

Ἡ περιουσία τοῦ δουκὸς τοῦ Westminster συμποσοῦται ἐν ὅλῳ εἰς 16,000,000 λίρων στερλινῶν (400 ἑκατομμύρια φράγκων). Τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦτο φέρει εἰς τὸν δούκα τοῦ Westminster τὸ ἐξῆς εἰσόδημα:

Κατ' ἔτος 800,000 λίρας στερλινῶν (20 ἑκατομμύρια φράγκων).

Κατὰ μῆνα 60,000 λίρας στερλινῶν (1,500,000 φράγκων).

Καθ' ἡμέραν 2,000 λίρας στερλινῶν (50,000 φράγκων).

Καθ' ἑκάστην ὥραν 90 λίρας στερλινῶν (2,250 φράγκα).

Καθ' ἑκάστον δὲ λεπτὸν 26 φράγκα.

Τοιοῦτοι Ἄγγλοι δύνανται δικαιοῦτατα νὰ λέγωσιν ὅτι ὁ χρόνος εἶναι γρη῏μα. Ἐν διαστήματι μιᾶς ὥρας ὁ δούξ τοῦ Westminster κερδίζει 2,250 φρ.!! Δηλαδὴ τὸ διπλάσιον τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον οἱ ἐν τοῖς μεταλλείοις ἐν Ἀγγλίᾳ ἐργαζόμενοι ἀπολαμβάνουσι μετὰ ἐργασίαν φρικώδη ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔτους ἐν μέσῳ παντοίων κινδύνων.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἐπὶ τινα χρόνον μόνον οἱ μάγοι ἠδύναντο νὰ ἀνακαλύπτωσι τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων διὰ βῆθδου τινὸς ἐκ λεπτοκαρυᾶς, ἣτις ἔρριπεν ἐν τῇ χειρὶ των, ὅταν διήρχοντο ἀνωθεν μέρους ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἔρρεεν ὑπογείως ὕδωρ.

Ἄλλ' ἤδη διὰ τοῦ μικροφώνου ἀναζητοῦσι καὶ ἐπιτυγχάνουσι τοῦτο. Ἐν Τυρόλῳ κατὰ πρῶτον γαιοκτῆμων τις συνέλαβε τὴν εὐφυᾶ ἰδέαν νὰ τοποθετήσῃ εἰς τοὺς πρόποδας λόφων τινῶν μικρόφωνα συνδεδεμένα μετὰ τηλεφώνων τὴν νύκτα δὲ ὅτε τὸ πᾶν ἠρῆμει προσήρμωσε τὸ οὖς αὐτοῦ εἰς τὴν συσκευὴν, καὶ εὐκρινῶς εἰς διάφορα μέρη διέκρινε τὸν θόρυβον τοῦ ὑπὸ τὴν γῆν ὕδατος. Ὡστε ἀπὸ τοῦδε δύναται τις νὰ ἀποφύγῃ τὰς ὑπερβολικὰς δαπάνας, εἰς ἃς ἐνίοτε ὑπόκειται ἀνορούσων φρέαρ, εἰς τὸν βυθὸν τοῦ ὁποῖου δὲν εὐρίσκει ἄλλο ἢ ξηρὰν ἄμμον.

Ἀπέθανεν ἐν μικρᾷ τινι πόλει τῆς δυτικῆς Ἀμερικῆς γυνὴ τις, διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς καὶ χειρουργικῆς, ἡ mistress Austin, ἣτις, ὡς οἱ πλείστοι τῶν ἱατρῶν δὲν ἠύξησε τὸν πληθυσμὸν τοῦ κάτω κόσμου, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἐπρομήθευσεν εἰς τὸν ἐπάνω τοῦτον κόσμον σωρεῖαν ὀλόκληρον πολιτικὴν καὶ πολιτίδων.

Ἡ mistress Austin ἐγέννησεν ὄχι ὀλιγώτερα τῶν 44 τέκνων ἐν διαστήματι συμβιώσεως ἀνεφελου μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς 33 ἐτῶν. Ἐξάκις

ἡ εὐτοκος μήτηρ ἐγέννησε διδύμους, καὶ τρεῖς ἐγέννησε τρία θυμὸ τέκνα!

Κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἡ κ. **Austin** ἠκολούθησε τὸν σύζυγόν της ὡς χειρονογὸς τοῦ συντάγματός, τοῦ ὁποῦ οὗτος ἦτο ἀρχηγός. Ἄνευ οὐδενὸς φόβου ἐπεμειλετο τοὺς πληγωμένους ἐν μέσῳ τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός, ἐξ οὗ καὶ ἀπώλεσε τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ ἔλαβε δύο πληγὰς εἰς τὸν βραχίονα. Ἡ κυβέρνησις ἀπένευεν εἰς τὴν ἀνδρείαν ταύτην ἡρώϊδα τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν λοχαγοῦ. Ἐξήσκησε δὲ τὴν ἰατρικὴν μέχρι τοῦ θανάτου της.

Πολλάκις ἀνέγνωμεν περὶ ἐργους τινὰς λεπτομερείας περὶ τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τοῦ κ. Γλάδστονος, ὅστις, κατὰ τὴν ὀλίγην ἀνάπαυλάν, ἦν ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ αἱ ὑποθέσεις τοῦ κράτους, ἀσχολεῖται ἐξασκῶν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς τὸ ὑγιεινότερον τοῦ ζυλοκόπου ἐπάγγελμα.

Ὁ **Sir Strafford Northcote**, ὁ πρόην ὑπουργὸς τοῦ Βῆκουσφιλδ, τὰ αὐτὰ ἔχνη ἀκολουθεῖ.

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες περιγράφουσι περιεργὸν τινα σκηνὴν, ἧς ἡ οἰκία τοῦ **sir Northcote** ἐσχάτως ἐγένετο θεάτρον.

Ὁ πρόην ὑπουργὸς προσεκάλεσεν εἰς δεῖπνον πάντας τοὺς ἐφ' οἰωδῆποτε τίτλω ἐν ταῖς ἰδιοκτησίαις αὐτοῦ ἐργαζομένους. Ἐν ἀρχῇ τοῦ δεῖπνου ὁ **sir Northcote** εἰσηλθεν ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ συνεχάρη τοῖς συμπόταις ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀφίξει των, συνιστῶν αὐτοῖς ἐλευθέρως νὰ ἐκδηλώσωσι κατὰ πάντα τρόπον τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐθυμίαν των.

Τὸ ἑσπέρας ἔβηλον καὶ ἐχόρευσαν ἀμρότεροι δὲ ὁ τε κύριος καὶ ἡ κυρία τῆς οἰκίας ἔλαβον ἐνεργητικὸν μέρος. Ὁ **sir Strafford** ἤνοιξε τὸν χορὸν, χορεύσας μετὰ τῆς παιδαγωγοῦ, καὶ, ὅτε ἀπεσύρθη, ἐνθουσιωδῶς ἐπευρημήθη παρὰ πάντων τῶν προσκεκλημένων.

Ἐν Σαλισβούργῳ τῆς Αὐστρίας ἐτελεῦτησεν ὑπερεδομηκοντούτης ὁ ἐκ τοῦ τάγματος τῶν Φραγκισκανῶν μοναχὸς Σίγγερος, ἄριστος τέκτων ὀργάνων μουσικῶν. Καθ' ἕλαστον ἔτος ζένοι δυσαρίθμητοι, διερχόμενοι διὰ Σαλισβούργου, ἐπεσκέπτοντο τὴν μονὴν, εἶτα δὲ τὸ κελλίον τοῦ πατρὸς Σίγγερου, καὶ θαύμαζον τὴν περὶ τὴν μουσικὴν τεράστιον αὐτοῦ ἐπιτηδεύσητα. Ὁ μοναχὸς ἐπενόησε καὶ ἰδίαις χερσὶν ἐφιλοτέχνησε πρωτοφανὲς ὄργανον, ἀποκαλέσας αὐτὸ «**Pan-symphonicum**» ἠδύνατο δὲ διὰ τεσσαράκοντα κινήτων κανόνων διατρήτων νὰ ἐκκαλῆ τοὺς τόνους ἀπάντων σχεδὸν τῶν γνωστῶν μουσικῶν ὀργάνων, ἰδίως δὲ τοῦ θηρευτικοῦ κέρατος, τῆς σάλπιγγος, τοῦ ὀβόε, τοῦ κλαρινέττου, τοῦ βιολίου κλ. Τὴν ἐφεύρεσίν του ὤφειλεν εἰς τὰς ἑαυτοῦ ἀτρίτους καὶ πολυχρονίους ἐρῦνας περὶ τὴν ἀκουστικὴν. Υἱὸς ὢν καὶ μαθητῆς κωδωνοχότου ἐν Τυρολίδι, ἔλαβε συχνὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐγκύψῃ εἰς τὸ μυστήριον τῆς κατασκευῆς τῶν τόνων. Πεντεκαίδεκάετης ὢν, ἐκλείσθη ἐν τῇ προμνημονευθείσῃ

μονῇ καὶ ἐχειροτονήθη ἱερεὺς τῷ 1834. Ἐπενόησε νέον σύστημα θεωρητικῆς ἀρμονίας, ἐκδοθὲν κἀτόπιν ὑπὸ τοῦ ἀυλικοῦ συμβούλου Φίλιπς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «**μεταφυσικαὶ ἐμβλέψεις εἰς τὸν κόσμον τῶν τόνων**». Ἐμιμήθη δὲ ἐνταῦθα τοὺς σχολαστικούς τοῦ μεταίωδου καὶ ἐφήρμοσε τὴν χριστιανικὴν μυστικὴν ἐπὶ τὰς θεμελιώδεις μουσικὰς σχέσεις. Τὴν μουσικὴν τριωνίαν ἤτοι τριτονίαν ὑπελάμβανε σαφῆ εἰκόνα τοῦ τρισυποστάτου, ἐνίκου Θεοῦ. Περιφανὲς ὄμως κατέστη οὐχὶ διὰ τὴν θεωρίαν τοσοῦτον, ὅσον διὰ τὸ «**Pansymphonicum**», οὗτινος ἡ ἀπλότης ἐξέπληξε τοὺς ἤρωας τῆς μουσικῆς Λίστ, Λάχνερ καὶ Μάξερβέρ.

Ἐυγενὴς τις Ἰσπανός, ὁ δὸν **Carlos Stuart y Gusman** δούξ τοῦ **Huescar** κόμης τοῦ **Montigo**, ἀνεψιὸς τῆς αὐτοκρατείας Ἐυγενείας, ἐκληρονόμησε διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς του, δουκὸς τῆς Ἀλβίης, ἀποθανόντος πρό τινας τοὺς τίτλους αὐτοῦ ἐπομένως ἐγένετο, δούξ τοῦ **Berich**, δούξ τῆς Ἀλβίης **de Tormes**, δούξ **de Liria**, δούξ **d'Olivarés**, δούξ **de Huescar**, μαρκήσιος **del Carpio**, κόμης **de Lemos**, κόμης **de Monterey**, κόμης **de Vilalva**, κόμης **de Fuentés**, κόμης **d'Áyala**, κόμης **de Galves**, κόμης **d'Orsono**, κόμης **d'Andrade**, κόμης **de Lodin**, μαρκήσιος **de Villanueva del Rio**, μαρκήσιος **d'Elche**, μαρκήσιος **de la Mota**, μαρκήσιος **de Tarazina**, μαρκήσιος **de san Leonardo**, μαρκήσιος **de Soria**.

Πάντες οἱ τίτλοι οὗτοι ἐπεκυρώθησαν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ 1879 οἱ ἐκλογεῖς τοῦ ἔλ. Κράτους ἀνῆρχοντο εἰς 426442.

Εἰς Ἀναγνωστῆς.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἐυγενὴς συνδρομητρία τῆς «**Ἐστίας**» ἀποστέλλει ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον συνταγὴν, καθ' ἣν κατασκευάζεται ἐξαίρετον γλύκισμα διὰ βούτημα (**parteespani**).

Ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θέλετε νὰ κατασκευάσητε, λαμβάνετε αὐτὰ τὰ ὁποῖα ζυγίζετε ἀέραια μετὰ τοῦ κελύφους προσέτι ἴσον ποσὸν ζαχάρους καὶ ἥμισυ ποσὸν **νησεστέ**. Σπάνετε τὰ αὐτὰ, καὶ τοὺς μὲν κρόκους ταρασσετε καλῶς μετὰ τὴν ζάχαριν, τὰ δὲ λευκώματα κτυπάτε μετὰ τὸ **téle** ἕως ν' ἀφρίσουν ἐντελῶς, καὶ τότε τὰ ρίπτετε κατὰ μικρὸν εἰς τοὺς κρόκους προσθέτετε τὸν **νησεστέ**, κόπτετε καὶ ὀλίγους φλοιούς λεμονίου χάριν τοῦ ἀρώματος, χωρὶς νὰ παύση τὸ τάραγμα μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἔχετε τὴν **φόρμαρ** ἐτοίμη, δηλαδή ἀλειμμένη με βούτυρον καὶ κοκκισμένη με τριμμένη γαλέτταν, ἐντὸς δ' αὐτῆς χύνετε τὸ μίγμα με προσοχὴν ἵνα μὴ γεμίση πολὺ, διότι κατὰ τὸ ψήσιμον φουσκώνει καὶ εἰμπορεῖ νὰ ἐκχυθῆ.